

ger i kriminalforsorgen i fængslerne, men hvis vi ikke får en debat om selve ånden og miljøet, om, hvad det er for en holdning, der skal være i fængslerne, hvad holdningen skal være blandt de indsatte, og hvad holdningen skal være blandt de ansatte, hvis ikke vi får den debat – og det havde jeg håbet at vi havde fået i dag – så tror jeg, vi aldrig nogen sinde når målet, så tror jeg, vi aldrig når det mål at undgå, at der bliver uro i Kriminalforsorgens fængsler, og det mål at sikre, at de mennesker, der kommer ud af fængslerne, er bedre mennesker end de mennesker, der kommer ind i fængslerne.

Der er nogle nøgleord, som er helt elementære, og det er de, både når vi taler om, hvordan vi skal straffe, og når vi taler om, hvordan vi skal sørge for, at de indsatte bliver til bedre mennesker, og i det hele taget i mange af livets forhold, når vi taler om, hvordan vi som mennesker i dette samfund skal kunne leve sammen med hinanden på en ordentlig og værdig måde. Og nogle af de nøgleord er disciplin – ikke bare over for sig selv, men også over for andre – og konsekvens, altså når man vælger at gøre et eller andet så at have forståelse for, at det har en konsekvens.

Men hvis man som indsat i de danske fængsler får lov til at komme på udgang og får at vide, at der er de og de vilkår, medens man er ude, og man så bryder alle vilkårene og der så ikke sker én noget, når man kommer tilbage til fængslet, hvad er moralen så? Så er moralen, at der ingen konsekvens er, og at man ikke kan stole på dem, der faktisk skal passe på én.

Der mangler ansvar, og ansvaret mangler ikke bare over for den enkelte indsatte selv, men den enkelte indsatte mangler også ansvaret for sine medmennesker, og den enkelte indsatte mangler respekten for sine medmennesker og dermed også respekten for sig selv og sit eget liv. Og det er altså livsnødvendigt, at de kriminelle har det ansvar og den respekt, hvis de skal kunne leve en kriminalitetsfri tilværelse, efter at de er kommet ud af fængslerne.

Lad mig så sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg selvfølgelig er ganske enig i, både at vi skal sikre, at fængslerne er fængsler, og at vi skal sikre, at de indsatte forberedes på livet efter afsoningen, og at vi faktisk ikke gør dem til dårligere mennesker, end de var, da de kom ind.

Så sagde fru Margrete Auken, at hun ikke tror på, at en fast ledelse i sig selv er nok til at løse problemerne.

Jeg tror heller ikke, at det i sig selv er nok til at løse problemerne, men for Fremskridtspartiet er det en helt afgørende forudsætning, for at det kan lade sig gøre. Det skal der slet ikke herske tvivl om. For hvis ikke der er en fast ledelse og en fast hånd over for disse mennesker, som jo netop mangler en fast hånd, så går det galt, uanset hvor meget andet, vi prøver på.

Og så kunne jeg godt lide fru Margrete Aukens bemærkning om, at grunden til, at fængslerne skal være lidt sikrere – ikke alt for sikre, men bare lidt sikrere – er, at det dog så giver lidt spænding, når man flygter derfra, for det synes jeg egentlig siger meget om SF, men det er vi selvfølgelig ikke enige i i Fremskridtspartiet.

Jeg skal også kvittere for hr. Bjørn Elmquists positivitet over for elektronisk hjemmefængsling. Og jeg håber på, at netop det, at vi er enige på tværs af partierne i Folketinget, kan gøre, at vi ret hurtigt får den nyskabelse ind på scenen og får gjort noget ved det og dermed får aflastet Kriminalforsorgen og får ressourcerne brugt på noget andet og bedre.

Så kan jeg se, at der er rødt lys, og derfor skal jeg til sidst blot sige, at det, at vi i Fremskridtspartiet jo har fremsat vores eget forslag til vedtagelse, ikke nødvendigvis betyder, at vi vil afholde os fra at stemme for et andet godt forslag til vedtagelse. Men det afværgeforslag, som regeringspartierne og Venstre, De Konservative, SF og CD har fremsat, er jo kun konstaterende og slet ikke fremadrettet, og derfor må vi sige, at det er uskadeligt, men det er altså et afværgeforslag, og derfor kan vi ikke støtte det, men vil henvise til vores eget forslag.

Formanden:

Fru Margrete Auken og hr. Bjørn Elmquist for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Når man hører hr. Tom Behnke tale om målet, så er man lige ved at tro, at vi her i Folketinget skulle kunne enes om det hele, for sådan som hr. Tom Behnke skildrer målet, tror jeg ikke, der er nogen, der vil være uenige i det. Spørgsmålet drejer sig altså bare om midlerne, og jeg synes, næsten alle de midler, som hr. Tom Behnke foreslår, stort set er egnede til det modsatte.

Når jeg siger stort set, så er det, fordi vi da f.eks. godt kan enes om det dér med det elektroniske hjemmefængsel – det har vi også snak-